

Downloaded via the EU tax law app / web

Prozatímní vydání

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (prvního senátu)

26. dubna 2018(*)

„Řízení o předběžné otázce – Regionální daň zatěžující velkoplošné maloobchodní prodejny – Svoboda usazování – Ochrana životního prostředí a územního plánování – Státní podpora – Selektivní opatření“

Ve věcech C-234/16 a C-235/16,

jejichž předmětem jsou žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podané rozhodnutími Tribunal Supremo (Nejvyšší soud, Španělsko) ze dne 10. a 11. března 2016, došlé Soudnímu dvoru dne 25. dubna 2016, v řízeních

Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED)

proti

Consejería de Economía y Hacienda del Principado de Asturias (C-234/16),

Consejo de Gobierno del Principado de Asturias (C-235/16),

SOUDNÍ DVŮR (první senát),

ve složení R. Silva de Lapuerta, předsedkyně senátu, C. G. Fernlund, J.-C. Bonichot (zpravodaj), A. Arabadžev a E. Regan, soudci,

generální advokátka: J. Kokott,

vedoucí soudní kanceláře: L. Carrasco Marco, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 6. července 2017,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED) J. Pérez-Bustamante Kösterem a F. Löwhagenem, abogados, jakož i J. M. Villasante Garcíou, procurador,
- za Consejería de Economía y Hacienda del Principado de Asturias a Consejo de Gobierno del Principado de Asturias A. Roces Llaneza, letrada,
- za Evropskou komisi N. Gossement a P. Nemečkovou, jakož i G. Luengem, jako zmocněnci,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 9. listopadu 2017,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce se týkají výkladu článků 49 a 54 SFEU, jakož i čl.

107 odst. 1 SFEU.

2 Tyto žádosti byly předloženy v rámci sporů mezi Asociación Nacional de Grandes Empresas de Distribución (ANGED) na straně jedné a Consejería de Economía y Hacienda del Principado de Asturias (regionální ministerstvo hospodářství a financí Asturského knížectví, Španělsko) a Consejo de Gobierno del Principado de Asturias (rada vlády Asturského knížectví) na straně druhé v otázce legality daní, které podléhají velkoplošné maloobchodní prodejny nacházející se na území autonomní oblasti Asturské knížectví.

Španělská právní úprava

3 Ley del Principado de Asturias 15/2002, de medidas presupuestarias administrativas y fiscales (zákon Asturského knížectví 15/2002 o rozpočtových, správních a daňových opatřeních) ze dne 27. prosince 2002 (BOPA č. 301 ze dne 31. prosince 2002), ve znění použitelném na spory v původním řízení (dále jen „zákon č. 15/2002“), zavedl od 1. ledna 2003 v článku 21 daň pro velkoplošné maloobchodní prodejny (dále jen „IGEC“).

4 Preambule k zákonu č. 15/2002 upřesňuje, že cílem této daně je zajistit, aby velká nákupní centra nesla odpovědnost za negativní dopady své činnosti na území, na životní prostředí a na místní obchod.

5 Podle čl. 21 odst. 2 zákona 15/2002 mají být příjmy z IGEC použity na „vypracování a realizaci programů přijatých za účelem vytvoření odvětvových pokynů pro vybavení prodejen“ a na „zkvalitnění životního prostředí a sítě infrastruktury“.

6 Podle čl. 21 bodu 3 zákona 15/2002 se tato daň vztahuje na samostatné či společné maloobchodní prodejny, jejichž veřejně přístupná výstavní a prodejní plocha činí 4 000 m² a více. Tato hranice platná od 1. ledna 2005 byla původně stanovena na 2 500 m².

7 Podle čl. 21 bodu 4 zákona 15/2002 nepodléhají IGEC samostatné velkoplošné maloobchodní prodejny, jejichž veřejně přístupná výstavní a prodejní plocha nepřesahuje 10 000 m² a jejich činnost spočívá výhradně v zahradnictví a prodeji vozidel, stavebního materiálu, strojů a průmyslových potřeb.

8 Z článku 21 bodu 5 zákona č. 15/2002 vyplývá, že povinnost platit IGEC mají vlastníci provozující samostatné či společné velkoplošné maloobchodní prodejny, tj. vlastníci prostor, které jsou součástí těchto velkoplošných maloobchodních prodejen, kteří sami provozují obchodní činnost nebo prostory pronajímají těmto osobám provozujícím takovou činnost.

9 Článek 21 bod 7 tohoto zákona stanoví způsob výpočtu základu daně, podle něhož se zohlední mimo jiné hustota obyvatelstva v okruhu deseti kilometrů od místa prodejny.

10 Článek 21 bod 11 zákona 15/2002 stanoví, že IGEC se vypočítá s tím, že se na daň případně uplatní sleva ve výši 10 % pro velkoplošné prodejny, které se nenacházejí v městském prostředí a jsou dostupné minimálně dvěma různými prostředky hromadné dopravy, či sleva pro velkoplošné maloobchodní prodejny, které realizují projekty na ochranu životního prostředí, jež byly původním orgánem označeny za vhodné pro účely ochrany životního prostředí.

11 Od 1. ledna 2015 je právní režim této daně podrobně upraven v decreto legislativo 1/2014, por el que se aprueba el texto refundido de las disposiciones legales del Principado de Asturias en materia de Tributos Propios (legislativní nařízení 1/2014, kterým se schvaluje přepracované znění daňových právních předpisů Asturského knížectví) ze dne 23. července 2014 (BOPA č. 175 ze dne 29. července 2014).

12 Bod III preambule tohoto legislativního nařízení v zásadě přebírá znění preambule zákona č. 15/2002, avšak nezmiňuje negativní vliv činnosti velkoplošných maloobchodních prodejen na místní obchod.

Spory v původním řízení a předběžné otázky

13 Zákonem 15/2002 byla regionální daň z velkoplošných maloobchodních prodejen zavedena na celém území autonomní oblasti Asturské knížectví, přičemž jejím cílem bylo kompenzovat negativní důsledky spojené s koncentrací s těchto velkoplošných maloobchodních prodejen na území, a to zejména jejich vliv na strukturu místního obchodu, a na životní prostředí. Rozhodnutím ze dne 3. července 2003 regionální ministerstvo hospodářství a financí Asturského knížectví schválilo vzor pro registraci k daňové povinnosti, změnu statusu a zrušení registrace k IGEC. Rada vlády Asturského knížectví schválila dne 11. listopadu 2009 nařízení o IGEC v decreto 139/2009, por el que se aprueba el Reglamento del Impuesto sobre Grandes Establecimientos Comerciales (nařízení 139/2009, kterým se schvaluje nařízení o dani pro velkoplošné maloobchodní prodejny) (BOPA č. 273 ze dne 25. listopadu 2009).

14 V průběhu roku 2003 podalo ANGED, sdružení seskupující na vnitrostátní úrovni velké maloobchodníky, k Tribunal Superior de Justicia del Principado de Asturias (Vrchní soud autonomní oblasti Asturie, Španělsko) žalobu znějící na zrušení tohoto rozhodnutí z důvodu jeho rozporu se svobodou usazování a s právními předpisy o státních podporách.

15 V roce 2009 ANGED podalo k tomuto soudu také žalobu znějící na zrušení tohoto legislativního nařízení.

16 Tento soud přerušil řízení v obou těchto věcech do doby, než bude rozhodnuto o otázce položené Tribunal Constitucional (Ústavní soud, Španělsko) ve věci ústavnosti právních předpisů o IGEC. Poté, co Tribunal Constitucional (Ústavní soud) dne 10. dubna 2014 ústavní stížnost zamítl, Tribunal Superior de Justicia de Asturias (Vrchní soud autonomní oblasti Asturie) zamítl i žaloby ANGED. Toto sdružení podalo proti oběma rozsudkům kasační opravný prostředek k Tribunal Supremo (Nejvyšší soud, Španělsko).

17 ANGED rovněž předložilo Komisi stížnost týkající se IGEC a její údajné kvalifikace jako státní podpory.

18 Komise informovala španělské orgány dopisem ze dne 28. listopadu 2014, že po opětném předběžném posouzení režimu IGEC lze osvobození malých obchodních provozoven, jakož i některých specializovaných provozoven považovat za státní podporu neslučitelnou s vnitřním trhem, a že je třeba, aby Španělské království tuto daň zrušilo či upravilo.

19 Za těchto podmínek se Tribunal Supremo (Nejvyšší soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžné otázky, které jsou ve věcech C-244/10 a C-245/16 formulovány totožně:

„1) Musí být články 49 a 54 SFEU vykládány v tom smyslu, že brání regionální dani, která se vybírá z provozu velkoplošných maloobchodních prodejen, jejichž veřejně přístupná výstavní a

prodejní plocha jiní alespoň 4 000 m², z důvodu jejich vlivu na území, životní prostředí a oblast městského obchodu v uvedeném regionu, ale která se podle zákona uplatňuje bez ohledu na to, zda se uvedené prodejny nachází mimo nebo uvnitř konsolidované urbanistické oblasti, a většinou se týká podniků z jiných členských států, s ohledem na to, že:

a) se netýká řady obchodníků, kteří vlastní samostatné či společné maloobchodní prodejny s veřejně přístupnou výstavní a prodejní plochou menší než 4 000 m² bez ohledu na celkovou rozlohu výstavní a prodejní plochy všech jejich provozoven, a

b) jsou od ní osvobozeny samostatné velkoplošné maloobchodní prodejny s veřejně přístupnou výstavní a prodejní plochou menší než 10 000 m², které působí výhradně v oboru zahradnictví, prodeje vozidel, stavebních materiálů, strojů a potřeb pro průmysl?

2) Má být čl. 107 odst. 1 SFEU vykládán v tom smyslu, že osvobození samostatných či společných obchodních provozoven, jejichž veřejně přístupná výstavní či prodejní plocha je menší než 4 000 m², a samostatných obchodních provozoven, jejichž veřejně přístupná výstavní či prodejní plocha nepřesahuje 10 000 m², pokud se vnují výhradně činností v oboru zahradnictví, prodeje vozidel, stavebního materiálu, strojů a průmyslových součástí, od IGEC představuje zakázanou státní podporu ve smyslu uvedeného ustanovení?“

K prvním otázkám

K první otázce

20 Podstatou první otázky předkládajícího soudu je, zda musí být články 49 a 54 SFEU vykládány v tom smyslu, že brání takové dani pro velkoplošné maloobchodní prodejny, jako je daň dotčená ve věci v původním řízení.

21 Podle ustálené judikatury platí, že cílem svobody usazování je zaručení výhody tuzemského zacházení v hostitelském členském státě státnímu příslušníku jiného členského státu společně podle článku 54 SFEU tím, že zakazuje, pokud jde o společnosti, jakoukoli diskriminaci založenou na místě sídla společností (viz zejména rozsudky ze dne 12. prosince 2006, *Test Claimants in Class IV of the ACT Group Litigation*, C-374/04, EU:C:2006:773, bod 43, jakož i ze dne 14. prosince 2006, *Denkavit Internationaal a Denkavit France*, C-170/05, EU:C:2006:783, bod 22).

22 V tomto ohledu je zakázána nejen zjevná diskriminace na základě sídla společnosti, ale také všechny formy skryté diskriminace, které použitím jiných rozlišovacích kritérií vedou ve skutečnosti ke stejnému výsledku (rozsudek ze dne 5. února 2014, *Hervis Sport-és Divatkereskedelmi*, C-385/12, EU:C:2014:47, bod 30 a citovaná judikatura).

23 Mandatorní daň ukládaná na základě zjevně objektivního kritéria, která však ve většině případů vzhledem k jejím znakům znevýhodňuje obchodní společnosti se sídlem v jiných členských státech nacházejících se ve srovnatelné situaci jako společnosti se sídlem v členském státě zdanění, nepřímo diskriminuje obchodní společnosti na základě místa jejich sídla v rozporu s články 49 a 54 SFEU (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 5. února 2014, *Hervis Sport-és Divatkereskedelmi*, C-385/12, EU:C:2014:47, body 37 až 41).

24 Ve věcech v původním řízení stanoví dotčená právní úprava kritérium pro velikost výstavní a prodejní plochy bez přímé diskriminace.

25 Z důkazů předložených Soudnímu dvoru také nevyplývá, že toto kritérium znevýhodňuje ve většině případů státní příslušníky jiných členských států nebo společnosti se sídlem v jiných

řlenských státech.

26 Takový závěr totiž nevyplývá z informací uvedených v písemných vyjádřeních ANGED, které se ostatně týkají hlavně daně pro velkoplošné prodejny zavedené autonomní oblastí Katalánsko. Autonomní oblast Asturské knížectví kromě toho tvrdí, že IGEC dopadá hlavně na španělské osoby povinné k dani.

27 Předkládající soud dále poukazuje na nedostatek informací, které by prokazovaly případnou skrytou diskriminaci.

28 Na první otázku je proto třeba odpovědět tak, že články 49 a 54 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takové dani pro velkoplošné maloobchodní prodejny, jako je daň dotčená ve věci v původním řízení.

K druhé otázce

29 Podstatou druhé otázky předkládajícího soudu je, zda státní podporou ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU může být taková daň, jako je daň dotčená ve věci v původním řízení, která se uplatní na velké maloobchodníky v závislosti na velikosti jejich výstavní a prodejní plochy, přičemž osvobozuje provozovny, jejichž prodejní plocha je menší než 4 000 m² a provozovny jiné v oboru zahradnictví, prodeje vozidel, stavebního materiálu, strojů a průmyslových součástí, jejichž prodejní plocha nepřesahuje 10 000 m².

30 K tomu, aby mohlo být vnitrostátní opatření kvalifikováno jako „státní podpora“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, musí být splněny všechny následující podmínky. Zaprvé se musí jednat o státní zásah nebo zásah ze státních prostředků. Zadruhé tento zásah musí být schopen ovlivnit obchod mezi členskými státy. Zatřetí musí selektivně zvýhodňovat příslušného příjemce. Začtvrté musí nebo může narušovat hospodářskou soutěž (viz zejména rozsudek ze dne 21. prosince 2016, Komise v. World Duty Free Group SA a další, C-20/15 P a C-21/15 P, EU:C:2016:981, bod 53).

31 Pokud jde o podmínku selektivnosti zvýhodnění, která byla předmětem diskuze před Soudním dvorem, z ustálené judikatury vyplývá, že při posuzování této podmínky musí být určeno, zda v rámci daného právního režimu může předmětné vnitrostátní opatření zvýhodňovat „určité podniky nebo určité odvětví výroby“ vůči ostatním, které se nacházejí s ohledem na cíl sledovaný tímto režimem ve srovnatelné skutkové a právní situaci, a se kterými je tímto zacházeno odlišně, což lze v zásadě kvalifikovat jako „diskriminaci“ (viz zejména rozsudek ze dne 21. prosince 2016, Komise v. World Duty Free Group SA a další, C-20/15 P a C-21/15 P, EU:C:2016:981, bod 54 a citovaná judikatura).

32 Co se konkrétně týče vnitrostátních opatření, která poskytují daňové zvýhodnění, je třeba připomenout, že takové opatření, které sice není spojeno s převodem státních prostředků, ale staví příjemce do výhodnější situace oproti ostatním daňovými poplatníky, může přinést příjemcům selektivní zvýhodnění, a představuje tak státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU. Takovou podporou ve smyslu uvedeného ustanovení naproti tomu není daňové zvýhodnění vyplývající z obecného opatření, které se bez rozdílu uplatní na všechny hospodářské subjekty (rozsudek ze dne 21. prosince 2016, Komise v. World Duty Free Group SA a další, C-20/15 P a C-21/15 P, EU:C:2016:981, bod 56).

33 Kvalifikace vnitrostátního daňového opatření jako „selektivního“ v tomto ohledu vyžaduje na prvním místě identifikaci obecného nebo „obvyklého“ daňového režimu, který se v dotčeném členském státě používá, a na druhém místě důkaz o tom, že se zkoumané daňové opatření odchyluje od obecného režimu, jelikož rozlišuje hospodářské subjekty, které se nacházejí s ohledem na cíl sledovaný tímto obecným režimem ve srovnatelné skutkové a právní situaci (viz

zejména rozsudek ze dne 21. prosince 2016, Komise v. World Duty Free Group SA a další, C-20/15 P a C-21/15 P, EU:C:2016:981, bod 57 a citovaná judikatura).

34 V tomto ohledu je třeba rovněž připomenout, že referenční právní rámec pro účely posouzení selektivity opatření nemusí být nezbytně dán územím dotyčného členského státu, ale může jít o území, nad nímž má podle ústavy nebo zákona pravomoc regionální či místní orgán. Tak je tomu v případě, kdy má tento orgán právní a ve skutečnosti takový status, který jej činí ve vztahu k ústřední vládě členského státu autonomním natolik, že právně tato entita, a nikoliv ústřední vláda, hraje základní úlohu při definování politického a hospodářského prostředí, ve kterém podniky působí (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 11. září 2008, Union General de Trabajadores de La Rioja (UGT-Rioja) a další, C-428/06 až C-434/06, EU:C:2008:488, body 47 až 50 a citovaná judikatura).

35 Státní podporou ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU však není opatření rozlišující mezi podniky, které se s ohledem na cíl dotčeného právního režimu nacházejí ve srovnatelné faktické a právní situaci, a tedy opatření *a priori* selektivní, pokud se dotyčnému členskému státu podaří prokázat, že je toto rozlišování odvodné, jelikož vyplývá z povahy nebo systematiky soustavy, do níž tato opatření patří (rozsudek ze dne 21. prosince 2016, Komise v. World Duty Free Group SA a další, C-20/15 P a C-21/15 P, EU:C:2016:981, bod 58 a citovaná judikatura).

36 Opatření, které se odchyluje od obecné daňové soustavy, může být odvodno povahou nebo obecnou systematikou daňové soustavy, může-li dotyčný členský stát prokázat, že toto opatření vyplývá přímo ze základních nebo řídicích principů jeho daňové soustavy. V tomto ohledu je nutno rozlišit mezi cíli konkrétní daňové soustavy, které této soustavě nejsou vlastní, a mezi mechanismy vlastními samotné daňové soustavě, které jsou nezbytné k uskutečnění těchto cílů (rozsudek ze dne 6. září 2006, Portugalsko v. Komise, C-88/03, EU:C:2006:511, bod 81).

37 Je třeba rovněž připomenout, že k prokázání selektivnosti daňového opatření sice není vždy nutné, aby mělo povahu odchylky od obecného daňového režimu, avšak to, že takovou povahu má, je pro tyto účely rozhodně relevantní, pokud to vede k tomu, že jsou rozlišovány dvě kategorie subjektů, s nimiž je *a priori* rozdílně zacházeno, a sice kategorie subjektů, na které se vztahuje odchylka, a kategorie subjektů, na které se i nadále vztahuje obecný daňový režim, přestože se tyto kategorie nacházejí s ohledem na cíl uvedeného režimu ve srovnatelné situaci (rozsudek ze dne 21. prosince 2016, Komise v. World Duty Free Group SA a další, C-20/15 P a C-21/15 P, EU:C:2016:981, bod 77).

38 Pokud jde o právní předpisy dotčené ve věci v původním řízení, před Soudním dvorem se nevedla diskuze o tom, že referenčním rámcem by mělo být území autonomní oblasti Asturské knížectví.

39 Kromě toho, aťkoli se kritérium velikosti výstavní a prodejní plochy formálně nejeví jako odchylka od daného referenčního právního rámce, v důsledku vyloučení z působnosti této daně maloobchodní prodejny, jejichž výstavní a prodejní plocha je menší než 4 000 m². V tomto smyslu nelze IGEC odlišit od regionální daně, kterou musí platit maloobchodní prodejny, jejichž výstavní a prodejní plocha přesahuje určitou rozlohu.

40 Článek 107 odst. 1 SFEU přitom definuje státní zásahy podle jejich účinků, a tedy nezávisle na použitých institucích (rozsudek ze dne 22. prosince 2008, British Aggregates Association v. Komise, C-487/06 P, EU:C:2008:757, bod 89).

41 Nelze tudíž *a priori* vyloužit, že takové kritérium v praxi může zvýhodňovat „určité podniky nebo určitá odvětví výroby“ ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU, jelikož zmírňuje jejich zátěž oproti těm, které daňovou ve věci v původním řízení musí platit.

42 V této souvislosti je tudíž třeba určit, zda se maloobchodní prodejny, které jsou vyloučeny z působnosti této daně, nacházejí či nenacházejí ve srovnatelné situaci jako prodejny, na které se vztahuje.

43 V rámci této analýzy je třeba zohlednit skutečnost, že při neexistenci unijní právní úpravy v této oblasti náleží stanovení základní daně a rozdělení daňového zatížení na různé výrobní faktory a různá hospodářská odvětví do pravomoci členských států nebo entit na nižší úrovni v rámci státu disponujících daňovou pravomocí (rozsudek ze dne 15. listopadu 2011, Komise a Španělsko v. Government of Gibraltar a Spojené království, C-106/09 P a C-107/09 P, EU:C:2011:732, bod 97).

44 Jak totiž zdrazňuje Komise v bodě 156 svého sdělení o pojmu „státní podpora“ uvedeném v čl. 107 odst. 1 Smlouvy o fungování Evropské unie (Úř. věst. 2016, C 262, s. 1), „členské státy si mohou volně zvolit hospodářskou politiku, kterou považují za nejúčelnější, a zejména rozložit daňovou zátěž mezi jednotlivé výrobní initele [...] v souladu s právem Unie“.

45 Co se týče daně dotčené ve věci v původním řízení, z informací poskytnutých předkládajícím soudem vyplývá, že tato daň má sloužit k ochraně životního prostředí a územního plánování. Má totiž napravovat a kompenzovat dopady činnosti těchto velkoplošných maloobchodních prodejen na životní prostředí a území dotčené oblasti hlavně v důsledku dopravních toků, přičemž tyto subjekty musí přispívat na financování akčních plánů v oblasti životního prostředí a zlepšování infrastruktury.

46 V tomto ohledu nelze popřít, že vliv maloobchodních prodejen na životní prostředí závisí do značné míry na jejich velikosti. Čím je totiž jejich prodejní plocha vyšší, tím vyšší je přívliv veřejnosti, což vede k většímu dopadu na životní prostředí. Z toho vyplývá, že kritérium plochy, které je použito ve vnitrostátních právních předpisech dotčených ve věci v původním řízení pro účely rozlišení podniků dle velikosti jejich vlivu na prostředí, je soudržné se sledovanými cíli.

47 Je rovněž zjevné, že přítomnost takových prodejen představuje zvláštní výzvu, pokud jde o územní plánování, a to bez ohledu na jejich umístění (viz obdobně rozsudek ze dne 24. března 2011, Komise v. Španělsko, C-400/08, EU:C:2011:172, bod 80).

48 Pokud jde o stanovení maximální rozlohy této plochy, toto určení spadá do posuzovací pravomoci vnitrostátního zákonodárce a vychází ze složitého technického posouzení, které Soudní dvůr může přezkoumávat pouze v omezeném rozsahu. V této souvislosti tedy není namístě konstatovat, že původní maximální rozloha činící 2 500 m² či později stanovená rozloha činící 4 000 m² je zjevně nepřiměřená sledovaným cílům.

49 Za těchto podmínek tedy takové kritérium pro založení daňové povinnosti vycházející z velikosti prodejní plochy podniku, jako je kritérium dotčené ve věci v původním řízení, vede k rozlišování kategorií prodejen, které se z hlediska těchto cílů nenacházejí ve srovnatelné situaci.

50 Osvobození od daně ve prospěch maloobchodních prodejen na území autonomní oblasti Asturské knížectví, jejichž prodejní plocha nepřesahuje určitou hranici, proto nelze považovat za opatření, které tyto prodejny selektivně zvýhodňuje, a nemůže tedy jít o státní podporu ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU.

51 Předkládající soud se dále táže na ostatní znaky daně dotčené ve věci v původním řízení. Táže se, zda se daňové osvobození zvýhodňuje maloobchodní prodejny, které působí výhradně v oboru zahradnictví, prodeje vozidel, stavebního materiálu, strojů a průmyslových součástí, jejichž prodejní plocha nepřesahuje 10 000 m².

52 Je třeba uvést, že toto opatření má povahu výjimky z referenčního rámce vytvořeného touto zvláštní daní.

53 Autonomní oblast Asturské knížectví ve svých písemných vyjádřeních tvrdí, že dotčené maloobchodní prodejny z povahy věci potřebují velkou plochu k prodeji a skladování. S tím spojený zásah do životního prostředí a územního plánování se posuzuje podle odlišné mezní hodnoty, která však je rovnocenná hodnotě, jež v zásadě platí pro maloobchodní činnost prodejen, na které se tato daň vztahuje.

54 Takovýto faktor tedy může odvodnit rozdílné zacházení v případech dotčených ve věci v původním řízení, jelikož nevede k selektivnímu zvýhodnění dotčených maloobchodních prodejen. Předkládajícímu soudu nicméně přísluší ověřit, zda tomu tak skutečně je.

55 Vzhledem k výše uvedenému je třeba na druhou otázku odpovědět tak, že státní podporou ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU není taková daň, jako je daň dotčená ve věci v původním řízení, která se na velké maloobchodníky uplatní v zásadě v závislosti na velikosti jejich výstavní a prodejní plochy, přičemž osvobozuje provozovny, jejichž prodejní plocha je menší než 4 000 m². Taková daň není státní podporou ve smyslu tohoto ustanovení, jestliže jsou od ní osvobozeny prodejny činné v oboru zahradnictví, prodeje vozidel, stavebního materiálu, strojů a průmyslových součástí, jejichž prodejní plocha nepřesahuje 10 000 m², není-li jejich vliv na životní prostředí a územní plánování tak velký jako u ostatních, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.

K nákladům řízení

56 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky původního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložением jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (první senát) rozhodl takto:

- 1) **Články 49 a 54 SFEU musí být vykládány v tom smyslu, že nebrání takové dani pro velkoplošné maloobchodní prodejny, jako je daň dotčená ve věci v původním řízení.**
- 2) **Státní podporou ve smyslu čl. 107 odst. 1 SFEU není taková daň, jako je daň dotčená ve věci v původním řízení, která se na velké maloobchodníky uplatní v zásadě v závislosti na velikosti jejich výstavní a prodejní plochy, přičemž osvobozuje provozovny, jejichž prodejní plocha je menší než 4 000 m². Taková daň není státní podporou ve smyslu tohoto ustanovení, jestliže jsou od ní osvobozeny prodejny činné v oboru zahradnictví, prodeje vozidel, stavebního materiálu, strojů a průmyslových součástí, jejichž prodejní plocha nepřesahuje 10 000 m², není-li jejich vliv na životní prostředí a územní plánování tak velký jako u ostatních, což přísluší ověřit předkládajícímu soudu.**

Podpisy.

* – Jednací jazyk: španělština.